

Ο δεκάλογος της Ομαδικής Συζήτησης

1. Σκεφτόμαστε ομαδικά και **σφαιρικά** το θέμα και συγκεντρώνουμε όσα στοιχεία έχουμε υπόψη.
2. Αναζητάμε **ρόλους σχετικούς με το θέμα**, π.χ. ειδικός, επιστήμονας, φορέας, ΜΚΟ, απλός πολίτης, παιδί, έφηβος...
3. Αναρωτιόμαστε **τι θα έλεγε** ο καθένας από τους ρόλους που επιλέξαμε για το θέμα.
4. **Μοιράζουμε τους ρόλους** ανάλογα με τις προτιμήσεις, το απαιτούμενο ύφος, το φύλο κ.λπ.
5. Καθένας/καθεμία **αναπτύσσει, αναλύει, τεκμηριώνει την άποψή του/της** και συζητά με την υπόλοιπη ομάδα τυχόν σημεία που δυσκολεύουν. Μπορεί να αξιοποιήσει, ανάλογο με τον ρόλο του/της, επιχειρήματα, συναισθήματα, ιδέες, προτάσεις, προσωπικές ιστορίες, επικαιρότητα, ιστορικά παραδείγματα...
6. Καθορίζουμε, σε πρώτη φάση, τη **σειρά ομιλίας**, με κριτήριο μια ιεράρχηση των επιχειρημάτων. ΠΡΟΣΟΧΗ: δίνεται το περιθώριο στον συντονιστή να επιλέξει, ίσως μετά και από σύντομη συνεννόηση με τους υπόλοιπους, και επιτόπου τη σειρά, ανάλογα με τους ρόλους της απέναντι ομάδας. Αν, π.χ., μιλήσει ένας «ψυχολόγος», θα ταίριαζε να απαντήσει ένας άλλος «ψυχολόγος» ή συναφής ρόλος.
7. Το **ύφος** της συζήτησης μπορεί να θυμίζει τηλεοπτική εκπομπή / συνέδριο / συνεδρίαση κ.λπ., χωρίς ωστόσο να κατονομάζεται απαραίτητα. Αναμένεται σίγουρα επισημότητα και ευγένεια (χρήση β' πληθυντικού).
8. Δεν απαγορεύεται το **λεπτό χιούμορ** και η **εκφραστικότητα**, που αποδίδει και αναδεικνύει τον εκάστοτε ρόλο – χωρίς όμως θεατρνισμούς και υπερβολές. Οι συντονιστές λαμβάνουν και δίνουν τον λόγο με **φυσικότητα**.
9. Οι ομιλητές/σχολιαστές σε ρόλο: α. **εκθέτουν** με συνέπεια ύφους και περιεχομένου την προσέγγιση που εκπροσωπούν, β. **αντικρούουν** τη βασική άποψη του προηγούμενου ομιλητή (όχι εξαντλητικά), γ. **δέχονται τυχόν ερωτήσεις** μετά το τέλος, όχι κατά τη διάρκεια της ομιλίας τους (λέγοντας π.χ. «είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις») από την απέναντι ομάδα.
10. **Ακούμε με σεβασμό τις διαφορετικές απόψεις**, αναδεικνύουμε πιθανά σημεία **σύγκλισης**, εκφράζοντας ωστόσο με συνέπεια την οπτική γωνία του κάθε ρόλου. *Θυμόμαστε ότι σε μια συζήτηση δεν διαφωνούμε απλώς για να διαφωνήσουμε.* Είμαστε εκεί για να ακούσουμε ενεργά, να θέσουμε και να απαντήσουμε σε ερωτήματα και να αναπτύξουμε με ευγένεια και αυτοπεποίθηση τις σκέψεις, τις ιδέες και τα συναισθήματά μας.

Λίγες συμβουλές ακόμη:

- Περιγράφουμε ό,τι ακούμε ως *τοποθέτηση, άποψη, γνώμη, προσέγγιση, οπτική, αντίληψη, σκέψη, εμπειρία* και συναφείς λέξεις.
- Ενδεικτικές χρήσιμες φράσεις για τους συντονιστές (προσαρμόζει ο καθένας στο ύφος του/της με φυσικότητα, ΔΕΝ είναι υποχρεωτικές αυτές οι προτάσεις και δεν

αποβλέπουν σε ένα στυλιζαρισμένο ύφος-κονσέρβα και σίγουρα όχι σε έναν ξύλινο λόγο): *ας περάσουμε λοιπόν στην αντίθετη άποψη... /ας δούμε και την άλλη όψη του νομίσματος... /ποια είναι όμως η προσέγγιση όσων διαφωνούν με... /σε κάθε λόγο υπάρχει αντίλογος, ας τον ακούσουμε!... /Είμαστε εδώ όμως για να συζητήσουμε και γι' αυτό με χαρά θα ακούσουμε και μια διαφορετική προσέγγιση... /Για μια ολοκληρωμένη άποψη, πρέπει να ακουστούν και οι δύο πλευρές... / Σεβαστή η άποψή σας αλλά επιτρέψτε μου να διαφωνήσω – και εγώ και ο επόμενος ομιλητής.../Ας ολοκληρώσουμε αυτόν τον επικοινωνιακό διάλογο...*

- Δεν μιλάμε για «αντίπαλη ομάδα» και δεν αναπαράγουμε το ύφος και τις τακτικές των διττών λόγων / του debate.